

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1883/2020
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Бошњакковић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Управа за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3834/19 од 25.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3834/19 од 25.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3834/19 од 25.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П1 130/17 од 04.06.2019. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене увећане зараде – додатка на плату у периоду од 10.10.2014. године до 31.12.2016. годин по основу дежурства ван радног времена – приправност, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на начин ближе одређено у ставу првом изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.700,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3834/19 од 25.02.2020. године одбијена је као неосновна жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за исплату неисплаћеног додатка на плату по основу приправности са припадајућом затезном каматом. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијски наводи тужене о чињеничном стању не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Такође, ни битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује ревизијом не представљају основ за изјављивање посебне ревизије. Ревизијом се не указује на постојање различитог поступања и неуједначености судске праксе у истим чињенично-правним ситуацијама.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 18.10.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 80.385,13 динара што представља динарску противвредност од 674,58 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази

динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења у другом ставу.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић